

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/16/2020
Identifikačné číslo spisu: 8713208660
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8713208660.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: AGROLED, spol. s r.o., so sídlom Buglovce 26, 053 04 Buglovce, IČO: 36 482 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou - Ján Buroci, s. r. o., so sídlom Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 50 663 160, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Mlynica, so sídlom Mlynica 78, 059 91 Mlynica, IČO: 00 199 761, zastúpeného JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Egídia 11/6, 058 01 Poprad, o zaplatenie 10 417,36 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Cb/41/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. marca 2019, č. k. 2Cob/26/2018-297, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešov (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 19. marca 2019, č. k. 2Cob/26/2018-297 zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 24. marca 2017, č. k. 20Cb/41/2013-204 v spojení s doplniacim rozsudkom okresného súdu z 13. apríla 2018, č. k. 20Cb/41/2013-272 tak, že I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 066,26 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 31. augusta 2012 do zaplatenia, II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6 123,94 eur od 31. augusta 2012 do zaplatenia, III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, IV. štátu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 11,78 % a proti žalovanému v rozsahu 88,22 % a V. žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu rov konania v rozsahu 76,44 %.

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v poradí prvý rozsudok okresného súdu z 3. februára 2014, č. k. 20Cb/41/2013-73, ktorým bola žalovanému právoplatne uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 123,94 eur, nepredstavuje vo vzťahu k zvyšku žalobou uplatneného nároku prekážku rozhodnutej veci, keďže nie je daný totožný predmet konania. Zároveň doplnil, že ak uvedeným rozsudkom bolo žalobe čiastočne vyhovená a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, žalobca nebol subjektívne legitimovaný na podanie odvolania proti vyhovujúcemu výroku. Ak sa v ďalšom konaní rozhodovalo o zvyšku žalobného návrhu, nemôže byť vyhovujúci výrok predmetného rozsudku prekážkou pre ďalšie konanie vo veci.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal krajský súd za preukázané, že v roku 2012 nebola medzi stranami

uzatvorená písomná zmluva, na základe ktorej realizoval žalobca pre žalovaného výmlat. Podkladom pre realizáciu prác žalobcu mali byť výstupy z palubného počítača dávajúce výmeru v rozsahu 163,795 ha. S prihliadnutím na celkovú výmeru pozemkov 305,39 ha a s prihliadnutím na rozsah prác vykonaných pre žalovaného inými dodávateľmi (163,795 ha), odvolací súd ustálil, že žalobca realizoval pre žalovaného výmlat plodín na ploche 144,50 ha. Pri určení výšky odplaty krajský súd skonštatoval, že žalovaný ako objednávateľ bol povinný zaplatiť žalobcovi cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné práce v čase uzavretia zmluvy za obdobných podmienok, pričom poukázal na žalovaným uvádzanú cenu 53,- eur/ha bez DPH, ktorú platil aj ostatným dodávateľom. Pri ploche 144,50 ha a pri jednotkovej cene 53,- eur/ha je obvyklá cena plnenia bez DPH 7 658,50 eur a s DPH 9 120,20 eur. Po odpočítaní priznanej sumy 6 123,94 eur odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný je povinný žalobcovi doplatiť sumu 3 066,26 eur. Zároveň odvolací súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry žalobcu vystavenej žalovanému, a to vrátane pôvodne priznanej sumy 6 123,94 eur. Vo zvyšku krajský súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 4. júla 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v:

- nezákonnosti postupu krajského súdu pri vydaní uznesenia z 25. júna 2015, č. k. 2Cob/68/2014-108, keďže o skutkovom základe nároku a jeho právnom posúdení bolo už právoplatne rozhodnuté;
- priznaní nároku žalobcovi bez toho, aby mal preukázanú obvyklú cenu, resp. túto sám stanovil na 53,- eur/ha bez DPH vychádzajúc z mimosúdnej korešpondencie strán, čím došlo k narušeniu kontradiktórnosti konania a namiesto žalobcu vyhľadával obvyklú cenu plnenia odkazujúc na ustanovenie § 536 ods. 3 a § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka;
- nesprávnom ustálení začiatku lehoty na priznanie úrokov z omeškania od dátumu splatnosti žalobcom nesprávne vystavenej faktúry;
- nesprávnom právnom posúdení nároku na náhradu trov konania, keď krajský súd mal aplikovať princíp zavinenia, resp. princíp závislosti výšky plnenia od rozhodnutia súdu.

3. Žalobca vo vyjadrení zo 6. novembra 2019 navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Pokiaľ ide o nesprávnosť procesného postupu krajského súdu pri vydaní kasačného uznesenia z 25. júna 2015, č. k. 2Cob/68/2014-108, dovolací súd uvádza, že v predmetnom dovolacom konaní môže preskúmať len prípadné nedostatky dovolaním napadnutého rozsudku 19. marca 2019, č. k. 2Cob/26/2018-297, keďže vytýkanie nesprávností žalovaným, ktorých sa mal odvolací súd dopustiť pri vydaní uznesenia z 25. júna 2015, bolo dovolateľom uplatnené po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej v ustanovení § 427 ods. 1 C. s. p.

5.1. Len ako poznámku dovolací súd uvádza, že predchádzajúca právna úprava umožňovala podanie dovolania z dôvodu existencie väd uvedených v ustanovení § 237 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku aj proti kasačnému uzneseniu odvolacieho súdu a zároveň právoplatnosť rozhodnutia o časti uplatneného nároku nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci v časti konania, v ktorom súd rozhoduje o zvyšku žalobou uplatneného nároku, keďže v zostávajúcej časti uplatneného nároku sa nejedná o totožný nárok, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté.

6. Obstať nemôže ani tvrdenie o nesprávnom určení výšky odplaty, nakoľko výška odplaty 53,- eur/ha vyplývala z listinných dôkazov predložených stranami sporu, pričom na pojednávaní uskutočnenom dňa 17. decembra 2013 uviedol žalobca, že žaluje výkon za sumu 53,- eur/ha a na predmetnom pojednávaní aj žalovaný výslovne uviedol, že žiadal žalobcu upraviť cenu na 53, eur/ha podľa údajov od ostatných kombajnístov. Z uvedeného dôvodu dovolací súd konštatuje, že nemohlo dôjsť k porušeniu princípov

kontradiktórnosti konania.

6.1. K nesúhlasu dovolateľa so spôsobom určenia ceny diela odvolacím súdom, dovolací súd uvádza, že ide o otázku výkladu ustanovení § 536 ods. 3 a § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka a teda otázku právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje samostatný dovolací dôvod (k tomu vid' § 432 C. s. p.), ktorý však žalovaný v podanom dovolaní neuplatnil, keďže uplatnil výučne dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. spočívajúci v existencii vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci pritom procesnú vadu zmätočnosti nezakladá (k tomu vid' judikát č. R 24/2017). Predmetnou argumentáciou sa tak dovolací súd pri viazanosti dovolacími dôvodmi (k tomu vid' § 440 C. s. p.) nemohol zaoberať.

7. Za nedôvodnú považuje dovolací súd aj argumentáciu žalovaného týkajúcu sa výroku rozhodnutia, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na úrok z omeškania. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaný namietal nesprávne ustálenie okamihu, odkedy bol povinný platiť úrok z omeškania (t. j. kedy nastala splatnosť jeho záväzku), keď argumentoval, že krajský súd nesprávne ustálil okamih vzniku omeškania ako deň nasledujúci po splatnosti faktúry na sumu 12 972,50 eur, pričom podľa dovolateľa sa nemohol dostať do omeškania skôr ako okamihom nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku.

7.1. V tejto časti platí, to čo bolo skonštatované vyššie (vid' bod 6.1. vyššie), že môže ísť nanajvýš o nesprávnosť právneho posúdenia veci, ktoré sa týka výkladu ustanovení § 340, § 365 a § 369 Obchodného zákonníka, a nie o procesnú vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k výkladu vyššie uvedených zákonných ustanovení však argumentácia dovolateľa nesmerovala.

7.2. Dovolací súd zároveň uvádza, že žalovaný vo svojom dovolaní neuviedol, v čom mu mala byť zo strany krajského súdu (bez akéhokoľvek špecifikovania jeho nesprávneho procesného postupu) znemožnená realizácia jemu patriacich procesných práv v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

8. Dovolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o vyššie uvedené námietky žalovaného (vid' body 5., 6. a 7. vyššie), vyplýva z nich len všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutiami súdov, ktoré boli vydané v jeho neprospech. Žalovaný tak v dovolaní predovšetkým nesúhlasil s jeho neúspechom v spore.

8.1. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Uvedený záver je plne opodstatnený aj v rozhodovanej veci.

9. Pokiaľ ide o námietky dovolateľa proti výroku krajského súdu o trovách konania, dovolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p. spočívajúci v existencii vady zmätočnosti uvedenej v § 420 C.s.p., ktorá mala prejavíť v nesprávnom právnom posúdení nároku na náhradu trov konania. Tu opätovne dovolací súd poukazuje na judikát č. R 24/2017 a zároveň na to, že pozornosti dovolateľa (resp. jeho právneho zástupcu) ušlo, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania - pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci - priamo vylučuje znenie ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p.

9.1. Zároveň dovolací súd dopĺňa, že dovolanie proti rozhodnutiu o trovách konania nie je prípustné len podľa § 421 C. s. p., ale aj podľa § 420 C. s. p. (k tomu v podrobnostiach vid' 3CdoGp/2/2016 a 3Obdo/19/2018).

9.2. Preto dovolanie žalovaného nie je prípustné ani proti výroku rozsudku krajského súdu, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

10. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Preto najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods.

3 druhá veta C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.